YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä lokakuuta 1995 *

Asiassa C-478/93,

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellinen neuvonantaja A. Bos ja ulkoasiainministeriön avustava oikeudellinen neuvonantaja J. W. de Zwaan, prosessiosoite Luxemburgissa Alankomaiden suurlähetystö, 5 rue C. M. Spoo,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat E. de March ja T. van Rijn, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan vuoden 1993 toisen vuosipuoliskon tariffikiintiöön liittyvän, yhtenäisen vähennyskertoimen vahvistamisesta

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

kullekin A- ja B-luokan toimijalle myönnettävän banaanien määrän vahvistamiseksi 22 päivänä lokakuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2920/93 (EYVL L 264, s. 40).

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward ja G. Hirsch, tuomarit G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray ja L. Sevón,

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 6.6.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämät lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.7.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Alankomaiden kuningaskunta on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 23.12.1993 jättämässään, EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella

nostamassaan kanteessa vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan vuoden 1993 toisen vuosipuoliskon tariffikiintiöön liittyvän, yhtenäisen vähennyskertoimen vahvistamisesta kullekin A- ja B-luokan toimijalle myönnettävän banaanien määrän vahvistamiseksi 22 päivänä lokakuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2920/93 (EYVL L 264, s. 40, jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus).

2 Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1, jäljempänä neuvoston asetus) perustetaan 1.7.1993 lähtien yhteinen tuontijärjestelmä, joka korvaa erilaiset kansalliset järjestelmät.

3 Tämän asetuksen IV osastossa, joka koskee kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmää, vahvistetaan kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnille vuosittainen tariffikiintiö.

4 Neuvoston asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tariffikiintiöksi vahvistetaan 66,5 % sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja, 30 % sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan yhteisön banaaneja ja/tai perinteisiä AKT-banaaneja ja 3,5 % uusille taloudellisille toimijoille.

5 Asetuksen 20 artiklassa säädetään, että komissiolla on valta antaa yksityiskohtaisia soveltamista koskevia sääntöjä noudattamalla ns. "hallintokomiteamenettelyä", erityisesti todistusten antamisen, niiden voimassaoloajan ja kaupan pidettyjen banaanien vähimmäismäärän osalta.

6 Neuvoston asetuksen viidennentoista perustelukappaleen mukaisesti tuontitodistukset "on myönnettävä luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on ottanut riskin banaanien kaupan pitämisessä" ja todistuksen myöntämisessä on noudatettava tarvetta "välttää tavallisten kauppasuhteiden häiriintyminen".

7 Banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6, jäljempänä soveltamisasetus) 2 artiklassa säädetään seuraavasti:

"Avataan tariffikiintiö vuoden 1993 toiselle vuosipuoliskolle seuraavan suuruisena:

a) 665 000 tonnia sen luokan toimijoille, jotka ovat ennen vuotta 1992 pitäneet kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai ... muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja, jäljempänä 'A-luokka';

b) 300 000 tonnia sen luokan toimijoille, jotka ovat pitäneet kaupan yhteisön banaaneja ja/tai perinteisiä AKT-banaaneja, jäljempänä 'B-luokka';

c) 35 000 tonnia sen luokan toimijoille, jotka ovat aloittaneet muiden kuin yhteisön banaanien ja/tai perinteisten AKT-banaanien kaupan pitämisen vuonna 1992 tai myöhemmin, jäljempänä 'C-luokka'."

8 Soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavasti:

"... A- ja/tai B-luokan 'toimijana' ... on pidettävä taloudellista vaikuttajaa, ... joka on ... toteuttanut yhtä tai useampia seuraavista toiminnoista:

a) kolmansien maiden ja/tai AKT-valtioiden alkuperää olevien vihreiden banaanien ostamista tuottajilta tai mahdollisesti niiden tuottamista, jota on seurannut niiden toimittaminen yhteisöön ja myyminen yhteisössä;

b) vihreiden banaanien hankintaa ja niiden omistajana niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamista sekä niiden myyntiin saattamista niiden saattamiseksi myöhemmin yhteisön markkinoille; tuotteen pilaantumista tai menettämistä koskevat riskit on rinnastettava omistajan tuotteesta ottamaan riskiin;

c) vihreiden banaanien kypsyttämistä niiden omistajana sekä niiden yhteisön markkinoille saattamista.

..."

9 Soveltamisasetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava vuosittain viitemäärä kullekin A- ja B-luokan toimijalle; tämä määrä perustuu toimijoiden kolmen edellisen vuoden aikana kaupan pitämien määrien keskiarvoon.

10 Artiklan 2 kohdan mukaisesti kaupan pidetyt määrät on kerrottava painotuskertoimilla, jotka vaihtelevat toimintojen mukaan, ja joiden tarkoituksena on asetuksen

kolmannen perustelukappaleen mukaisesti ottaa huomioon taloudellisen toiminnon ja siitä aiheutuvien kaupallisten riskien merkittävyys, sekä korjata niitä kielteisiä vaikutuksia, joita aiheutuu, kun samat tuotemäärät lasketaan useaan kertaan kauppaketjun eri vaiheissa.

11 Artiklan 3 kohdassa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle vuosittain rekisteröimiensä toimijoiden painotettujen viitemäärien yhteismäärä sekä kunkin toiminnon osalta kaupan pidettyjen banaanien yhteismäärä.

12 Soveltamisasetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tarvittaessa komissio vahvistaa vuotuisen tariffikiintiön sekä 5 artiklassa tarkoitettujen toimijoiden viitemäärien yhteismäärien perusteella kullekin toimijaluokalle yhtenäisen vähennyskertoimen, jota sovelletaan kunkin toimijan viitemäärään tälle myönnettävän määrän vahvistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseinen määrä jokaisen rekisteröidyn A- ja B-luokan toimijan osalta ja toimitettava tieto siitä kyseiselle toimijalle ..."

13 Soveltamisasetuksen 4 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komissio voi toimittaa jäsenvaltioiden laatimat luettelot muille jäsenvaltioille

toimijoiden ilmoituksiin liittyvien väärinkäytösten paljastamiseksi ja estämiseksi.

14 Banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn soveltamista koskevista väliaikaistoimenpiteistä vuodelle 1993 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/93 (EYVL L 142, s. 16) 2 ja 3 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltiot rekisteröivät A- ja B-luokan toimijat, vahvistavat jokaiselle viitemäärän ja ilmoittavat komissiolle viitemäärien yhteismäärän.

15 Vuoden 1993 toisen vuosipuoliskon aikana Alankomaiden viranomaiset rekisteröivät soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisiksi toimijoiksi ne alankomaalaiset kauppiaat, jotka ostivat kolmansista maista peräisin olevia vihreitä banaaneja ja toimittivat ne yhteisön alueelle myydäkseen ne sen jälkeen saksalaisille toimijoille, jotka saattoivat päätökseen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevat muodollisuudet, mutta tuotteiden pilaantumista tai menettämistä koskevat riskit säilyivät alankomaalaisilla toimijoilla omaisuuden siirtämisestä huolimatta.

16 Komission jäsenvaltioille 9.9.1993 toimittamassaan tulkintatiedonannossa ilmaiseman kannan mukaisesti soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaan sisältyy kolme edellytystä, eli vihreiden banaanien vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen, tavaroiden omistaminen vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa ja myyminen toiselle taloudelliselle toimijalle, minkä tarkoituksena on niiden lopullinen yhteisön markkinoille saattaminen. Komission mukaan tämän säännöksen toinen lause tarkoittaa, että toimijat, jotka luovuttavat tuotteet vapaaseen liikkeeseen omistamatta niitä, mutta joilla on tosiasiallinen tuotteen pilaantumista tai menettämistä koskeva riski, toteuttavat tässä säännöksessä säädettyjä kaupallisia toimintoja.

17 Komissio totesi niiden jäsenvaltioiden ilmoittamien viitemäärien yhteismäärien perusteella, jotka ylittävät Eurostatin (Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto) tilastoimat luvut yhteisöjen markkinoille saatetuista määristä, että tietyissä jäsenvaltioissa, muun muassa Alankomaissa, oli laskettu määrät kahteen kertaan, mikä johtui soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen kaupallisten toimintojen käsitteen väärästä tulkinnasta.

18 Sen jälkeen kun komissio oli ottanut yhteyttä kansallisiin ja erityisesti Alankomaiden viranomaisiin, ja kun sen yksiköt olivat tehneet tarkastuksia, komissio pienensi jäsenvaltioiden ilmoittamia viitemääriä Alankomaiden osalta 19,7 %, Italian osalta 6,3 % ja Belgian osalta 0,04 %.

19 Näin tarkistettujen lukujen perusteella komissio vahvisti neuvoston asetuksen 20 artiklan nojalla kanteen kohteena olevalla asetuksella vähennyskertoimen kullekin A- ja B-luokan toimijalle myönnettävän banaanien määrän vahvistamiseksi vuoden 1993 toiselle vuosipuoliskolle.

20 Tämän asetuksen viidennessä perustelukappaleessa komissio vetoaa siihen, että useissa jäsenvaltioissa toimivien eri toimijoiden hyväksi on laskettu samat määrät saman toiminnan perusteella kahteen kertaan, tämä on todettu kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksissa ja määrä on arvioitu suhteellisen tarkasti. Komissio toteaa, että tämä kahteen kertaan laskeminen johtuu siitä, että määrittelyedellytyksiä, joiden perusteella toiminnalle annetaan oikeus tariffikiintiöön, on sovellettu virheellisesti. Kuudennessa perustelukappaleessa komissio toteaa, että on syytä määrittää vähennyskerroin jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella siten, että niistä vähennetään komission arvioimat kaksinkertaiset laskemiset.

Ensimmäinen kumoamista koskeva kanneperuste

21 Alankomaiden kuningaskunta väittää, että komissio on tulkinnut virheellisesti soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa pitämällä tämän säännöksen mukaisena toimijana sitä, joka saattaa päätökseen aineelliset tullimuodollisuudet ilman, että komissio tutkii, onko tällä henkilöllä tuotteen pilaantumista tai menettämistä koskeva riski. Neuvoston asetuksen viidennentoista perustelukappaleen mukaisesti todistukset on kuitenkin myönnettävä sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on ottanut riskin banaanien kaupan pitämisessä.

22 Tältä osin on syytä huomata, että soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään kolme yhtä aikaa vaadittavaa edellytystä toimijan määrittämiseksi b alakohdassa mainittujen toimintojen perusteella, joita ovat vihreiden banaanien vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen, niiden omistaminen tai tämän edellytyksen puuttuessa tuotteiden pilaantumista tai menettämistä koskevan riskin ottaminen ja niiden lopullinen saattaminen yhteisön markkinoille.

23 Asetuksen tekstin tutkimisen perusteella on todettava, että tuotteen pilaantumista tai menettämistä koskevan riskin ottaminen on vaihtoehtoinen edellytys, jos omistamista koskeva edellytys ei täyty. Tämä johtopäätös ei ole ristiriidassa neuvoston asetuksen viidennentoista perustelukappaleen kanssa, koska myyntiin saattamisesta aiheutuvan taloudellisen riskin käsite ei voi rajoittua pelkkään tuotteen pilaantumista tai menettämistä koskevaan riskiin.

24 Tämän vuoksi on syytä hylätä ensimmäinen kanneperuste.

Toinen kumoamista koskeva kanneperuste

25 Alankomaiden kuningaskunta tuo esille, ettei komissio ollut toimivaltainen vähentämään jäsenvaltioiden ilmoittamia viitemääriä, ja että komissio on rikkonut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tekemällä vähennyksiä ainoastaan tiettyjen jäsenvaltioiden vahingoksi.

26 Toimivallan puuttumista koskevan väitteen osalta kantaja tuo esille, ettei EY:n perustamissopimuksen 155 artiklassa eikä neuvoston asetuksen 20 artiklassa anneta komissiolle valtaa muuttaa yksipuolisesti jäsenvaltioiden ilmoittamia tietoja. Vain jäsenvaltioiden tehtävänä on tehdä luettelo toimijoista, vahvistaa viitemäärät ja paljastaa ja estää toimijoiden ilmoituksiin liittyviä väärinkäytöksiä.

27 Komissio vastaa, että sen tehtävänä on perustamissopimuksen 155 artiklan mukaisesti paljastaa kaksinkertaiset laskemiset ja vähentää ne ilmoitetuista viitemääristä. Komission mukaan kanteen kohteena oleva asetus, samoin kuin soveltamisasetus, perustuu neuvoston asetuksen 20 artiklaan, jonka luettelo soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ei ole tyhjentävä.

28 Jotta voitaisiin ratkaista, onko tämä väite perusteltu, on tutkittava, millainen toimivalta komissiolla ja jäsenvaltioilla on banaanien tuontikiintiöiden hallinnoimisessa.

29 Perustamissopimuksen 155 artiklan neljännen luetelmakohdan mukaisesti komissio käyttää neuvoston sille siirtämää toimivaltaa neuvoston antamien säännösten

täytäntöönpanoon turvatakseen yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja kehityksen. Neuvoston asetuksen 20 artiklassa komission tehtäväksi säädetään yksityiskohtaisten sääntöjen antaminen tämän asetuksen IV osaston soveltamisesta ja siinä täsmennetään tiettyjä tällaisia sääntöjä.

30 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti perustamissopimuksen yleisistä tavoitteista, joita 155 artikla kuvastaa, samoin kuin käytännön vaatimuksista seuraa, että täytäntöönpanon käsitettä on tulkittava laajasti. Koska ainoastaan komissio pystyy seuraamaan jatkuvasti ja tarkkaavaisesti maatalousmarkkinoiden kehitystä sekä toimimaan tilanteen vaatimalla ripeydellä, neuvosto voi joutua antamaan sille laajat valtuudet. Tästä seuraa, että näiden valtuuksien rajoja on arvioitava erityisesti markkinajärjestelyn kannalta tarpeellisten yleisten ja objektiivisten tavoitteiden perusteella (ks. asia 22/88, Vreugdenhil ym., tuomio 29.6.1989, Kok. 1989, s. 2049, 16 kohta, ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).

31 Tämän vuoksi yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että maataloutta koskevissa asioissa komissiolla on valta antaa kaikki perussäädösten toteuttamisen kannalta välttämättömät tai hyödylliset soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa perussäädösten toteuttamisen tai soveltamista koskevien neuvoston säädösten kanssa (asia 121/83, Zuckerfabrik Franken, tuomio 15.5.1984, Kok. 1984, s. 2039, 13 kohta).

32 Edellä mainitusta seuraa, että neuvoston asetuksen 20 artiklan sanamuodon mukaisesti komissiota ei kielletä antamasta sellaisia soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat välttämättömiä tuontijärjestelmän toimimiselle, vaikkei niistä ole säädetty erikseen tässä artiklassa.

33 Kaikkien taloudellisten toimijoiden yhdenvertainen kohtelu kaikissa jäsenvaltioissa ja oikeisiin tietoihin perustuvan tuontijärjestelmän toimiminen edellyttävät, että

komissio, jolla on vastuu banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä, voi ryhtyä toimenpiteisiin estääkseen viitemäärien kaksinkertaiset laskemiset vahvistettaessa vähennyskertoimia.

34 Neuvosto tai komissio eivät ole antaneet banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn alalla jäsenvaltioille päätösvaltaa tuontikiintiöiden hallinnoimisessa, mutta jäsenvaltioiden odotetaan huolehtivan tietyistä teknisistä toiminnoista komission lukuun ja sen valvonnan alaisena.

35 Neuvoston asetuksen kuudennentoista perustelukappaleen mukaisesti, ottaen huomioon kaupan pitämisen rakenteet, jäsenvaltioiden on laskettava toimijat ja annettava tiedoksi kaupan pidetyt määrät, joita käytetään viitteenä todistuksia annettaessa, komission antamien yksityiskohtaisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.

36 Neuvoston asetuksen 19 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava luettelo toimijoista sekä ilmoitettava toimijoiden kaupan pitämien banaanien määrien keskiarvo niiden kolmen edellisen vuoden ajalta, joilta luvut ovat saatavilla.

37 Tämä jäsenvaltioiden tehtävä kerätä ja välittää tietoja ei voi estää komissiota, jonka tehtävänä on yhteisen markkinajärjestelyn päivittäisen hallinnon varmistaminen, tarkastamasta näiden tietojen paikkansapitävyyttä eikä korjaamasta niitä, jos käy ilmi, että kaksinkertaiset laskemiset voivat aiheuttaa sen, että koko tuontijärjestelmän perusta on virheellinen.

38 Edellä todettu ei ole ristiriidassa yhdistetyissä asioissa C-106/90, C-317/90 ja C-129/91, Emerald Meats v. komissio, 20.1.1993 annetun tuomion (Kok. 1993, s. I-209, 40 kohta) kanssa, jossa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että yhteisön hallinto ei edellytä, että komission on välttämättä voitava korjata yksittäistapauksissa, kansallisten viranomaisten tekemät virheelliset päätökset, koska yhteisön säädösten noudattaminen ja niiden yhdenmukainen soveltaminen kaikissa yhteisön jäsenvaltioissa voidaan varmistaa joko EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä tai kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävinä olevien asioiden yhteydessä; tästä menettelystä on säädetty perustamissopimuksen 177 artiklassa.

39 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut tässä tuomiossa, että yhteisöjen toimielimet olivat perustaneet hajautetun hallinnointijärjestelmän, joka perustuu jäsenvaltioiden ja komission väliseen tehtävien ja toimivallan jakoon (ks. asiassa Emerald Meats v. komissio annettu tuomio, 36 ja 39 kohta).

40 Kuten edellä mainituista toteamuksista käy ilmi, banaanialan yhteinen markkinajärjestely ei perustu tariffikiintiön hajautettuun hallinnointijärjestelmään, jossa jäsenvaltioilla olisi päätösvaltaa.

41 Näissä olosuhteissa komission puutteellista toimivaltaa koskeva väite on hylättävä perusteettomana.

42 Alankomaiden kuningaskunta väittää lisäksi, että komissio on rikkonut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta pienentämällä tiettyjen jäsenvaltioiden viitemääriä

ilman, että se on korjannut Eurostatin tilastojen mukaan väistämättä olemassa olevia kaksinkertaisia laskemisia muiden jäsenvaltioiden antamista tiedoista.

43 Komissio myöntää, että kaksinkertaisia laskemisia täytyy olla mukana muissa jäsenvaltioiden ilmoittamissa tiedoissa, mutta komissio toteaa, ettei se ole käytännön ongelmien vuoksi voinut todeta virheiden alkuperää.

44 Ensinnäkin on syytä todeta, ettei kantajan esittämää väitettä ole täsmennetty. Vaikka komissio ei kiistä sitä, että kiintiöt on mahdollisesti laskettu kahteen kertaan muissa jäsenvaltioissa, kantaja ei ole pystynyt näyttämään toteen tapauksia, joissa alankomaalaisia taloudellisia toimijoita olisi kohdeltu eri tavalla kuin muiden jäsenvaltioiden samassa asemassa olevia toimijoita.

45 Lisäksi on syytä todeta, ettei kantaja voi moittia komissiota siitä, että se on tehnyt tarpeelliset korjaukset heti saatuaan tiedon kaksinkertaisista laskemisista, ainoastaan sillä perusteella, ettei komissio ole pystynyt löytämään tai osoittamaan muita sellaisia tapauksia, joissa asetusta olisi sovellettu virheellisesti tai joissa väärinkäytöksiä olisi tapahtunut muissa jäsenvaltioissa.

46 Tästä seuraa, ettei myöskään tämä väite ole perusteltu ja että toinen kanneperuste on syytä hylätä kokonaisuudessaan.

Kolmas kumoamista koskeva kanneperuste

47 Alankomaiden kuningaskunta väittää lopuksi, että komissio on rikkonut olennaisia muotovaatimuksia, kun se on laiminlyönyt perustella asianmukaisesti kanteen kohteena olevassa asetuksessa käyttämänsä vähennysperusteet. Kantaja lisää, että komissio on tällä tavalla loukannut velvollisuutta toimia yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kaikkien osapuolten edut huomioon ottaen.

48 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti EY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytetään, että perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava toimielimen riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta (ks. asia C-353/92, Kreikka v. neuvosto, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3411, 19 kohta).

49 Edellytyksenä ei kuitenkaan ole, että näissä perusteluissa esitetään kaikki asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat siten, että tutkittaessa sitä, ovatko esitetyt perustelut perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisia, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. asia C-350/88, Delacre ym. v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-395, 16 kohta ja siinä viitattu oikeuskäytäntö).

50 Näin on varsinkin, koska jäsenvaltiot ovat osallistuneet tiiviisti riidanalaisen asiakirjan valmisteluun ja tuntevat tämän vuoksi tämän asiakirjan taustalla olevat syyt (ks. asia C-54/91, Saksa v. komissio, tuomio 22.6.1993, Kok. 1993, s. I-3399).

51 On syytä todeta, että kanteen kohteena olevan asetuksen viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa mainitaan komission toteamat kaksinkertaiset

laskemiset ja tarve pienentää kiintiöitä, jotta vältettäisiin huomattava, haitallinen ja vaikeasti korjattava kohtelun vääristyminen tiettyjen toimijoiden vahingoksi samoin kuin häiriöt tariffikiintiöjärjestelmässä.

52 On syytä todeta vielä, että soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta on ollut lukuisia kertoja komission ja Alankomaiden viranomaisten käsiteltävänä ja että komissio on osoittanut jäsenvaltioille 9.9.1993 erityisen tiedonannon tekemästään tulkinnasta.

53 Tämän vuoksi myös kolmas kanneperuste on hylättävä.

54 Edellä esitetyn perusteella Alankomaiden kuningaskunnan nostama kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

55 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Alankomaiden kuningaskunta on hävinnyt vaatimuksensa, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Rodríguez Iglesias Kakouris Edward Hirsch

Mancini Schockweiler Moitinho de Almeida

Kapteyn Gulmann Murray Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä lokakuuta 1995.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti